

Dokument z posiedzenia

B9-0191/2020

11.6.2020

PROJEKT DECYZJI

złożony zgodnie z art. 208 Regulaminu

w sprawie powołania komisji śledczej do zbadania zarzutów naruszenia prawa Unii i niewłaściwego administrowania w jego stosowaniu w odniesieniu do ochrony zwierząt podczas transportu w Unii i poza nią oraz określenia kompetencji, składu liczbowego i długości mandatu komisji (2020/2690(RSO))

Konferencja Przewodniczących

Decyzja Parlamentu Europejskiego w sprawie powołania komisji śledczej do zbadania zarzutów naruszenia prawa Unii i niewłaściwego administrowania w jego stosowaniu w odniesieniu do ochrony zwierząt podczas transportu w Unii i poza nią oraz określenia kompetencji, składu liczbowego i długości mandatu komisji (2020/2690(RSO))

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek złożony przez 183 posłów dotyczący powołania komisji śledczej w celu zbadania domniemych naruszeń w stosowaniu prawa Unii regulującego transport żywych zwierząt zarówno w Unii, jak i poza nią,
 - uwzględniając propozycję Konferencji Przewodniczących,
 - uwzględniając art. 226 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając decyzję 95/167/WE (Euratom, EWWiS) Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji z 19 kwietnia 1995 r. w sprawie szczegółowych przepisów regulujących egzekwowanie przez Parlament Europejski jego prawa do prowadzenia dochodzeń¹,
 - uwzględniając art. 4 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej;
 - uwzględniając art. 17 ust. 1 Traktatu o Unii Europejskiej;
 - uwzględniając art. 13 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając art. 258 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2005 z dnia 22 grudnia 2004 r. w sprawie ochrony zwierząt podczas transportu i związanych z tym działań, zmieniające dyrektywy 64/432/EWG i 93/119/WE oraz rozporządzenie (WE) nr 1255/97²,
 - uwzględniając wyrok Trybunału Sprawiedliwości z 23 kwietnia 2015 r. w sprawie C-424/13³,
 - uwzględniając art. 208 Regulaminu,
1. podejmuje decyzję o powołaniu komisji śledczej celem zbadania domniemych naruszeń w stosowaniu prawa Unii w związku z wdrażaniem przez państwa członkowskie i egzekwowaniem przez Komisję Europejską rozporządzenia (WE) nr 1/2005;
 2. postanawia, że zadaniem komisji śledczej będzie:

¹ Dz.U. L 113 z 19.5.1995, s. 1.

² Dz.U. L 3 z 5.1.2005.

³ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z 23 kwietnia 2015 r., Zuchtvieh-Export GmbH przeciwko Stadt Kempten, C-424/13, ECLI:EU:C:2015:259.

- zbadanie domniemanego braku działania ze strony Komisji w reakcji na udowodnione poważne i systematyczne naruszanie rozporządzenia (WE) nr 1/2005, do którego doszło podczas transportu żywych zwierząt na terenie Unii i do państw trzecich. Komisja była regularnie informowana o systematycznych i poważnych naruszeniach, do których dochodziło podczas transportu żywych zwierząt. Od 2007 r. Komisja otrzymała około 200 zgłoszeń o naruszeniach rozporządzenia (WE) nr 1/2005. W 2016 r. kancelaria prawna Conte & Giacomini, występująca w imieniu fundacji Animal Welfare Foundation / Tierschutzbund Zürich (AWF/TSB), skierowała do Komisji oficjalną skargę w sprawie naruszenia rozporządzenia (WE) nr 1/2005 podczas transportu drogowego zwierząt z Europy do Turcji⁴, w której wezwała Komisję do wszczęcia postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego przeciwko państwom członkowskim zaangażowanym w nielegalne praktyki,
- zbadanie domniemanego braku skutecznego egzekwowania ze strony Komisji oraz braku wdrożenia i skutecznego egzekwowania ze strony państw członkowskich przepisów dotyczących odpowiedniej powierzchni podłogi i wysokości określonych w art. 3 akapit drugi lit. g) i rozdziale II pkt 1.2, rozdziale III pkt 2.3 oraz w rozdziale VII załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 1/2005,
- zbadanie domniemanego braku skutecznego egzekwowania ze strony Komisji oraz braku wdrożenia i skutecznego egzekwowania ze strony państw członkowskich przepisów dotyczących zatwierdzania środków transportu drogowego i statków do przewozu zwierząt określonych w art. 7, 18 i 19 rozporządzenia (WE) nr 1/2005,
- zbadanie domniemanego braku skutecznego egzekwowania ze strony Komisji oraz braku wdrożenia i skutecznego egzekwowania ze strony państw członkowskich przepisów dotyczących pojenia i karmienia określonych w art. 3 akapit drugi lit. h) i rozdziale V pkt 1.4, 1.5 i pkt 2.1 lit. a) i b), rozdziale VI pkt 1.3 i 2.2 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 1/2005,
- zbadanie domniemanego braku skutecznego egzekwowania ze strony Komisji oraz braku wdrożenia i skutecznego egzekwowania ze strony państw członkowskich przepisów dotyczących ściółki określonych w rozdziale II pkt 1.1 lit. h) i pkt 1.5, oraz rozdziale VI pkt 1.2 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 1/2005,
- zbadanie domniemanego braku skutecznego egzekwowania ze strony Komisji oraz braku wdrożenia i skutecznego egzekwowania ze strony państw członkowskich przepisów dotyczących temperatur i wentylacji określonych w rozdziale II pkt 1.1 lit. b), rozdziale III pkt 2.6 oraz rozdziale VI pkt 3.1 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 1/2005,
- zbadanie domniemanego braku skutecznego egzekwowania ze strony Komisji oraz braku wdrożenia i skutecznego egzekwowania ze strony państw członkowskich zakazu transportu zwierząt niezdolnych do podróży określonych w

⁴(CHAP(2016) 01703 -01707-01708-01709 -01710-01711 -01712-01713 -01714-01715 -0171601 717 — 01718). W październiku 2016 r. kancelaria Conte & Giacomini przesłała Komisji skonsolidowaną skargę.

art. 3 akapit drugi lit. b) oraz w rozdziale I załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 1/2005,

- zbadanie domniemanego braku skutecznego egzekwowania ze strony Komisji oraz braku wdrożenia i skutecznego egzekwowania ze strony państw członkowskich przepisów dotyczących rozdzielania niektórych zwierząt określonych w rozdziale III pkt 1.12 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 1/2005,
- zbadanie domniemanego braku skutecznego egzekwowania ze strony Komisji oraz braku wdrożenia i skutecznego egzekwowania ze strony państw członkowskich dodatkowych przepisów dotyczących długotrwałego przewozu określonych w art. 14 oraz w rozdziale VI załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 1/2005,
- zbadanie domniemanego braku skutecznego egzekwowania ze strony Komisji oraz braku wdrożenia i skutecznego egzekwowania ze strony państw członkowskich przepisów dotyczących kontroli, jakie należy przeprowadzić, określonych w art. 15 ust. 2 oraz w art. 21 rozporządzenia (WE) nr 1/2005,
- zbadanie domniemanego braku skutecznego egzekwowania ze strony Komisji oraz braku wdrożenia i skutecznego egzekwowania ze strony państw członkowskich obowiązku spoczywającego na ich właściwych władzach dotyczącego – w przypadku wystąpienia naruszeń – podjęcia szczególnych środków i powiadomienia o wystąpieniu takich naruszeń, który to obowiązek jest określony w art. 26 rozporządzenia (WE) nr 1/2005,
- zbadanie domniemanego braku skutecznego egzekwowania ze strony Komisji oraz braku wdrożenia i skutecznego egzekwowania ze strony państw członkowskich przepisów dotyczących obowiązku spoczywającego na ich właściwych władzach w zakresie zapobiegania i ograniczania opóźnień podczas transportu oraz podjęcia odpowiednich środków w takich przypadkach, który to obowiązek jest określony w art. 22 rozporządzenia (WE) nr 1/2005,
- zbadanie domniemanego braku skutecznego egzekwowania ze strony Komisji oraz braku wdrożenia i skutecznego egzekwowania ze strony państw członkowskich przepisów dotyczących transportu zwierząt nieodstawionych, które to przepisy są zawarte w rozdziale V pkt 1.4 lit. a) załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 1/2005,
- zbadanie domniemanego braku skutecznego egzekwowania ze strony Komisji oraz braku wdrożenia i skutecznego egzekwowania ze strony państw członkowskich przepisów dotyczących transportu żywych zwierząt statkami, w tym procedur załadunku i wyposażenia na statkach, które to przepisy są zawarte w art. 19, 20 i 22, rozdziale II pkt 1 i 3, rozdziale III pkt 1 oraz rozdziale IV załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 1/2005,
- zbadanie domniemanego braku skutecznego egzekwowania ze strony Komisji oraz braku wdrożenia i skutecznego egzekwowania ze strony państw członkowskich przepisów dotyczących środków transportu, które to przepisy są zawarte w rozdziale II pkt 1,2 i 5 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 1/2005,

- zbadanie domniemanego braku skutecznego egzekwowania ze strony Komisji oraz braku wdrożenia i skutecznego egzekwowania ze strony państw członkowskich przepisów dotyczących obchodzenia się ze zwierzętami, w tym sposobów załadunku i wyładunku, które to przepisy są zawarte w art. 3 akapit drugi lit. e) i rozdziale III pkt 1.2, 1.3, 1.4, 1.6, 1.7, 1.8, 1.9 i 1.11 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 1/2005,
- zbadanie domniemanego braku skutecznego egzekwowania ze strony Komisji oraz braku wdrożenia i skutecznego egzekwowania ze strony państw członkowskich przepisów dotyczących planowania przewozu i dziennika podróży, które to przepisy są zawarte w art. 14 ust. 1 lit. a), b) i c), art. 21 ust. 2 i załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 1/2005,
- zbadanie domniemanego braku skutecznego egzekwowania ze strony Komisji oraz braku wdrożenia i skutecznego egzekwowania ze strony państw członkowskich przepisów dotyczących zadań i obowiązków ich właściwych władz, które to zadania i obowiązki są określone w art. 10 i 13 rozporządzenia (WE) nr 1/2005,
- zbadanie domniemanego braku skutecznego egzekwowania ze strony Komisji oraz braku wdrożenia i skutecznego egzekwowania ze strony państw członkowskich rozporządzenia (WE) nr 1/2005 poza Unią, zgodnie z wyrokiem Trybunału Sprawiedliwości (piąta izba) z dnia 23 kwietnia 2015 r. w sprawie C-424/13; w swoim wyroku Trybunał Sprawiedliwości przypomniał, że rozporządzenie (WE) nr 1/2005 nakłada rygorystyczne obowiązki nie tylko w zakresie przewozu żywych zwierząt kręgowych odbywającego się w całości na terytorium Unii Europejskiej, ale również w zakresie przewozu, którego miejsce odjazdu znajduje się na tym terytorium a miejsce przyjazdu – w państwie trzecim. W tym samym wyroku Trybunał stwierdził, że właściwe organy państw członkowskich powinny przestrzegać tych przepisów przy wydawaniu zezwoleń na przewozy odbywające się w państwach trzecich,
- zbadanie potencjalnych przypadków naruszenia obowiązku lojalnej współpracy ustanowionego w art. 4 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej, które są istotne dla dochodzenia; w tym celu dokonanie oceny w szczególności, czy takie naruszenie może wynikać z domniemanego niepodjęcia odpowiednich środków, aby zapobiec operowaniu środkami transportu w taki sposób, aby ukryć przed instytucjami Unii, właściwymi organami i innymi pośrednikami tożsamość ich ostatecznych rzeczywistych beneficjentów oraz ułatwić naruszenia rozporządzenia (WE) nr 1/2005,
- zbadanie domniemanego braku ułatwienia przez Komisję wypełniania misji OIE w zakresie wdrażania międzynarodowych norm dotyczących dobrostanu zwierząt podczas transportu,
- zbadanie domniemanego nieprzestrzegania przez Komisję wartości handlowych Unii zapisanych w nowej unijnej strategii handlowej „Handel 4All”, zwłaszcza w odniesieniu do okrutnych praktyk transportowych udokumentowanych w państwach trzecich, które mają kluczowe znaczenie nie tylko z punktu widzenia dobrostanu zwierząt, ale również z punktu widzenia bezpieczeństwa

żywnościowego i zdrowia publicznego,

- wydanie wszelkich zaleceń, które uzna za konieczne w tej sprawie, w tym w odniesieniu do wdrożenia przez państwa członkowskie wyżej wymienionego wyroku Trybunału Sprawiedliwości;
3. postanawia, że komisja śledcza przedstawi Parlamentowi sprawozdanie końcowe w terminie 12 miesięcy od momentu przyjęcia niniejszej decyzji;
 4. postanawia, że Komisja śledcza powinna uwzględnić w swoich pracach wszelkie istotne zmiany dotyczące kwestii należących do jej kompetencji, które to zmiany wystąpią w czasie trwania jej mandatu;
 5. postanawia, że wszelkie zalecenia opracowane przez komisję śledczą powinny być rozpatrywane przez odpowiednie komisje stałe;
 6. postanawia, że komisja śledcza będzie liczyć 30 członków;
 7. zobowiązuje swojego przewodniczącego do zapewnienia publikacji niniejszej decyzji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.